

τευούσης, προς τὸν σκοπὸν δὲ τούτων θὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅσον δυνατῆς περισσότερον χρόνον. Φαντάζεται τις πόσον θὰ ὠφελήσῃ τὴν ἑλληνίδα ἡθοποιὸν ἢ σπουδῆ των ζώτων προτύπων τὰ ὅποια παρέχουν οἱ μεγάλοι τῆς σκηνῆς καλλιτέχναι καὶ πόσον πολυτίμος θάποθῃ ἐπανεργημένη εἴῃ Ἑλλάδα διὰ τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, τὸ ὅποιον ἀπὸ τούδε τὴν θεωρεῖ ὡς ἓνα τῶν πολυτιμωτέρων αὐτοῦ παραγόντων.

Ο κ. Μιχαὴλ Μητσάκης ἐκδίδει προσεγῶς εἰς ἴδιον τεύχος τὴν ἐν τῷ «Ἄστει» δημοσιευθεῖσαν ποιητικὴν καὶ φιλολογικὴν αὐτοῦ μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον Δίγνα Ἀόγρια. Τὸ τεύχος θὰ περιλάβῃ καὶ τὴν συνέχισαν τῆς μελέτης ταύτης, περὶ τῆς ὁποίας τόσος ἔγινε λόγος.

Ὁνωμένως θιάσος Ταβουλάρη-Ἀλεξιάδου-Ἀρνωτάκη ἤρρισε τὰς προαγγελθείσας αὐτοῦ παραστάσεις εἰς τὸ νέον Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς. Μέχρι τοῦδε παρεστάθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἡ «Μαρία Δοξαπατρή», τοῦ κ. Βερναρδάκη καὶ ἡ «Νίκη τοῦ Λεωνίδα» τοῦ κ. Ἀννίνου.

Κατὰ τὴν προσεχῆ θερινὴν θεατρικὴν περιόδον ὁ Κθιάσος Παντοπούλου, κάλλιστα κατηρτισμένος, θὰ δώσῃ παραστάσεις παλαιῶν καὶ νέων κωμειδολιῶν εἰς τὸ θέατρον Ζάππειον. Ἔινε πιθανὸν ὅτι ἄλλον ἑλληνικὸν θιάσον δὲν θὰ ἔχωμεν τὸ θέρος ἐν Ἀθήναις.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικὸς Σύλλογος Ἀγγέλλει ὅτι, οὐδενὸς ἔργου ὑποβληθέντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν Βουτυναῖον Διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφήν Ὀδηγοῦ τῆς πρώτης Παίδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὁ ἀγὼν παρατείνεται εἰς τὸ ἐπιόν. Τὰ χειρόγραφα εἶνε δεκτὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1895, τὸ ἄριστον δ' ἐξ αὐτῶν θὰ τύχῃ χρηματικὸ ἔθλον φρ. 2,500. Τὸ εἰδικὸν πρόγραμμα τοῦ διαγωνισμοῦ πέμπεται δωρεάν εἰς πάντα αἰτούντα· ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Χρ. Γ. Πανταζίδην, γενικὸν γραμματέα τοῦ Συλλόγου, εἰς Σταυροδρόμιον.

Ἐπανήλθεν ἐξ Αἰγύπτου ὁ κ. Τιμολέων Φιλήμων, Ἐκμοιστῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Γ. Ἀβέρωφ πρὸς τὴν Α. Β. Ὑ. τοῦ Διαδόχου, δι' ἧς ὁ ἔθνικὸς εὐεργέτης βεβαίωσι τὴν ἐκ 500,000 φρ. δωρεάν του ὑπὲρ τῆς ἀναμαρμαρώσεως τοῦ ἀρχαίου Σταδίου.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Βασιλέως ἐωρτάσθη ἐν Ἀθήναις διὰ τῆς συνήθους δοξολογίας. Ἡ Β. Οἰκογένεια ἀπουσίαζεν.

Ἐπανήλθεν ἐκ Παρισίου ὁ κ. Δ. Βικέλας, πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων διεθνούς Ἐπιτροπῆς. Τελευταῖον εἶχεν ὁμιλήσῃ ἐν Παρισίῳ, κατὰ τὴν μηνιαίαν συνεδρίαν τοῦ Συνδέσμου τῶν ἑλλήνων σπουδαστῶν, περὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων. Τὸν λόγον τούτον τοῦ διαπρεποῦς ἡμῶν συνεργάτου θὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον.

Τὰ ἀνησιώτικα γράμματα τοῦ κ. Ψυχάρη, τὰ δημοσιευθέντα ἄλλοτε εἰς τὸ Ἄστυ καὶ μετὰ τὸσου ἐνδιαφέροντος ἀναγνωσθέντα, ἐκδίδονται προσεγῶς ἐν Παρισίῳ, γαλλιστὶ μεταφρασμένα ὑπὸ τοῦ ἴδιου, εἰς τόμον ἐπιγραφόμενον «Autour de la Grèce». Νέα ἔργα τοῦ κ. Ψυχάρη θὰ δημοσιεύσῃ λίαν προσεγῶς ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἑστία».

Ἐξεδόθη τὸ 6' τεύχος τοῦ Δ' τόμου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἐμονάχῳ καθηγητοῦ κ. Κρουμβάχερ διευθυνομένου περιοδικοῦ Βυζαντιακοῦ Δελτίου, ἐκδιδόμενου ἐν Λειψίᾳ παρὰ Τόυδνερ. Ἐκαστον τεύχος τοῦ σπουδαιότερου τούτου διὰ τὴν Βυζαντιολογίαν περιοδικοῦ συγκρίεται ἐκ τριῶν μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιεχεῖ πρωτοτύπους πραγματείας σοφῶν τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς, τὸ δεύτερον δὲ κρίσεις περὶ πάντων τῶν εἰς τὴν Βυζαντιολογίαν ἀναφερομένων νεωστὶ ἐκδόσασιν ἐκδομένων συγγραμμάτων καὶ τὸ τρίτον ποικίλας βιβλιογραφικὰς σημειώσεις καὶ ἄλλας ἀνακωινώσεις. Καὶ τὸ παρὸν τεύχος παρέχει μέγα πῶσον τοιαύτης ὕλης. Ὅτι ὁμοίως ἰδίως ἐκπλήττει τὸν προχέρον φυλλομετροῦντα τὸ περιοδικὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ πλῆθος τῶν ποικίλων μεγαλειτέρων ἢ μικροτέρων συγγραμμάτων, πραγματεσιῶν, μελετῶν ἢ διατριβῶν, ἅτινα σοφοὶ καὶ λόγοι ἐν τῇ Δύσει ἰδίως, ἐν μέρει δὲ καὶ ἐν Ρωσίᾳ ὁλονὲν ἐκδίδουσι πρὸς διαφώτισιν τοῦ χλιετοῦς βίου τοῦ βυζαντιανοῦ κράτους. Ἡ κριτικὴ καὶ ἐρμηνεύσα τῶν συγγραμμάτων τοῦ Βυζαντίου, αἱ ἱστορικαὶ καὶ αἱ περὶ τῆς τέχνης, νομοθεσίας, ἐκκλησίας τῶν Βυζαντινῶν μελέται ἔχουσι πλείστους τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν νῦν ἐν τῇ Δύσει. Τὴν κοινὴν δὲ καὶ πᾶσιν εὐπρόσδοτον βιβλιοθήκην τῶν ὁλονῶν πολλαπλασιαζομένων τούτων μελετῶν ἀποτελεῖ τὸ Βυζαντιανὸν Δελτίον. Δι' αὐτοῦ

συγκοινωνοῦσι σήμερον οἱ πανταχοῦ τῆς Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς Βυζαντιολόγοι, τοῦτο δὲ καὶ πολλαχῶς τὰς μελέτας αὐτῶν προάγει καὶ υποστηρίζει. Ἡδὴ ἡ τριετής θαυμαστὴ ἀληθῶς πορεία ἦν τὸ περιοδικὸν διήγους, δεικνύει τὴν καταπληκτικὴν τῶν βυζαντιανῶν μελετῶν καὶ ἐρευνῶν πρῶτον τὸ πλῆθος ὁμοίως τῶν περὶ αὐτὴν ἀσχολουμένων σοφῶν τῆς Δύσεως ὑπὸσχέται πολὺ πλουσιωτέραν τὴν συγκομιδὴν ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ ἴσως μετ' οὐ πολὺ θὰ ἴδωμεν ἐπισηφεμένην τὴν προσπάθειαν τῶν Βυζαντιολόγων διὰ συγγραφῶν τοιαύτης θεμελιώδους σπουδαιότητος καὶ ἀξίας, ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἀπιστεῦτος κόπος ἀπειτήσασα ἀλλὰ καὶ θαυμασίως ἐπιτυχούσα Βυζαντιανὴ γράμματολογία τοῦ κ. Κρουμβάχερ, ἧτις ἀπέτελεσε τὴν πρώτην στερεάν καὶ μεγαλοπροσπῆ βᾶσιν ἐν τῇ σειρά τῶν ἔκτοτε ἀδιαλείπτως πολλαπλασιαζομένων βυζαντιανῶν μελετῶν. Σ.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

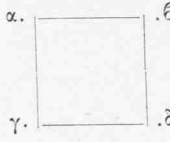
Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης. Κατὰ χρονογραφικὸν καθήκον δημοσιεύωμεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Δηλιγιάννη τὸν ὅποιον αἱ ἐκλογαὶ τῆς 16ης Ἀπριλίου ἐκάλεσαν καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. Ἐκ τῶν συγχρόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοτε εἰς τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἑστίαν» αἱ εἰκόνες τῶν κ. κ. Χ. Τρικούπη, Κ. Κωνσταντοπούλου καὶ Δ. Ράλλη. Σκοπεύομεν νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἀδοξὸν ταύτην πινακοθήκην, διὰ νὰ γνωρίσωσιν οἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ κυρίως ἀναγνώσταί μας τὰς μορφὰς ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, πολὺ ἢ ὀλίγον, ὡς αὐτοῦργοι ἢ ὡς συνεργοὶ, ἐδημιούργησαν τὴν παροῦσαν τῆς πατρίδος κατάστασιν. Μόνον τὰς εἰκόνας ἐκείνων, οἱ ὅποιοι, ἐπὶ ἄλλων βᾶσεων πολιτευόμενοι, θὰ βελτιώσωσιν τὴν κατάστασιν αὐτήν, δὲν θὰ δυναθῶμεν ἀκόμη, δυστυχῶς, νὰ δημοσιεύσωμεν. Τοὺς ἀγνοεῖ ὁ κόσμος, τοὺς ἀγνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς. Ἄλλ' ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ὅσον ἀγνωστοὶ καὶ ἂν εἶνε, εἰς αὐτοὺς ἀνήκει τὸ μέλλον, τὸ ὅποιον φανταζόμεθα κρεῖττον.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον).

- 21. — Ποία λέξις ἑλληνικὴ ἔχει πέντε α χωρίς κανέν ἄλλο φωνῆεν. Καὶ ποία ἄλλη ἔχει ἔξ γράμματα, ἔξ ὧν τὰ πέντε φωνήεντα.
22. — Τί θὰ κερδίσης, ἂν ἀναγραμματίσης ἐν δένδρον.
23. —

Εἶμαι κάτοχος τοῦ τετραγώνου τούτου κήπου, εὐρισκομένου ἐντὸς τοῦ ἀγροῦ τοῦ γείτονός μου. Ζητῶ παρ' αὐτοῦ νὰ μοι πωλήσῃ μέρος γῆς τοσοῦτον, ὥστε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κήπου μου νὰ διπλασιασθῇ ἀκριβῶς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μὴ χάσῃ τὴν τετραγωνικὴν τῆς μορφῆν. Ὁ γείτων μου δέχεται, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, τὰ τέσσαρα δένδρα α, β, γ, δ, φυτευμένα εἰς τὸν ἀγρὸν του παρὰ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ κήπου μου, δὲν θὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πωληθησόμενον τεμάχιον. Πῶς δὲ συμβιβασθῶσιν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὅροι;

- 24. — ΩΣ το ἐς τὴν 1 καὶ ροδ' ὄθεν.
25. — Παν (Τὸ ἡμισυ μίᾳς λέξεως, τῆς ὁποίας ζητεῖται καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος).
Παρόραμα: Ἐκ τοῦ ὕψ. 15 ἐπιτήματος (φυλ. 16) παρελήφθη ἐν τ.
(Ἐπεται συνέχεια)

Πρὸς τινὰς ἐφημερίδας τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ ἰδίως τοῦ Ἐξωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον δὲν ἔχουν ποτὲ τὴν καλῶσύνην νὰ γγγέλλου τὰ περιεχόμενα τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας» ἢ νὰ λαμβάνου ἐπ' ἀνταλλαγῆ, ὅπως λίαν εὐγενῶς κάμνου ἀλλαι, ἐφ' ᾗ τὰς εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποσποῦν, ἀναδημοσιεύουσι αὐτοῖς ἂν εὐμενίας τῆς πηγῆς ἐξ ἧς τὰ ἀρῶνται, δηλοῦμεν ὅτι θὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου μας, ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἥκιστα ἀβρόφρων καὶ δικαία αὐτῆ ἐκ μέρους συναδέλφων διαγωγῆ.

κ. Ἀθ. Ἐπ. Στενημαχον. Ἐλήφθησαν ἐγκαίρως. Ἀποδείξεις σὰς ἐστάλησαν, καθὼς καὶ δευτέρων. — κ. Σ. Μ. Μεσολόγγιον. Σύμφωνοι Πῶς εἶχαι λοιπὸν τὴν ἀξίωσιν νὰ δημοσιεύσωμεν πρᾶγμα ποῦ δὲν ἦτο διὰ τὴν ἀντιλήψιν μας; Πταίετε μόνον σεῖς ποῦ τὸ ὑπεβάλατε εἰς τοιοῦτον κριτήριον — κ. Ι. Δ. Ο. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ νέα. Δι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα ἐθέσαμεν σχετικῶς μεγάλην ἀμοιβήν, διὰ νὰ μας στέλλου πολλὰ καὶ νὰ ἐκλέγωμεν τὰ καλλίτερα. Δυστυχῶς πολλοὶ ἔχουν τὴν ἀναίδειαν νὰ μας στέλλου ὡς ἰδιὰ τῶν ξαναδημοσιευμένα. — Καλυβίτην, Κέρκυραν. Πρὸ τῆς ἐπιστολῆς σας, ἔχομεν ἀνακαλύψει τὸ μυστικὸν διὰ τοῦ... γραφικοῦ χαρακτήρος. Προσεγῶς λοιπὸν. — Λεωνίδα. Ἐνταῦθα. Δέν μας ἐφάνη καλὸν πρὸς δημοσίευσιν τὸ διηγήμα σας, μολονότι δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀνάξιον προσοχῆς. Τὸ δεύτερον, ἐλπίζομεν, θὰ εἶνε πολὺ καλλίτερον. Ὡς πρὸς τὴν ἐπιστολήν σας, τί νὰ σας εἴπωμεν; Μήπως τὸ συμφέρον μας δὲν εἶνε νὰ μας στέλλου ὅσα τὸ δυνατόν καλλίτερα πρᾶγματα; — κ. Χ. Δ. Α. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν, θὰ ἐκλέξωμεν. — κ. Τ. Ν. Κ. Δημητσάναν. Σὰς γράφομεν ἰδιαιτέρως. — κ. Ι. Μ. Κ. ἀλάμας. Ἐλήφθησαν. — κ. Γ. Τ. Οἶκ. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν. Ὠραῖοτάτα. — Περσέα. Κάρρον. Ἐγετε αἰσθρὸν τοῦ καλοῦ, ἀλλ' ἀδυνατεῖτε ἀκόμη νὰ το ἀποτυπώσετε. Τὸ δεύτερον εἶνε τὸ καλλίτερον. — Βαρμπ. Μεσολόγγιον. Οἱ στίχοι πολὺ μέτρον τὰ ἄλλα καλά. — κ. Κ. Π. Αἴγιον. Πολὺ πρωτότυπα, εὐγῆ σας. — κ. Γ. Δ. Α. Αἰδωρὶκίον. Αἱ ἐντυπώσεις ζωηραὶ, ἀλλ' ἡ γλώσσα σαλάτα, ποῦ δὲν τρώγεται. — Τακτικὸν Ἀναγνώστην. Πάτρας. Οὐτε κληροδοτήμα ὑπάρχει, οὔτε Διαγωνισμὸς γίνεται. Νομίζομεν ὅμως ὅτι τὸ Κατάστημα εἴμπορεῖ νὰ στείλῃ ἐκτάκτως εἰς τὴν Εὐρώπην κανένα ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους μαθητάς. — Μ. Γ. Ἐνταῦθα. Πολὺ ἰδιωτικὸν τὸ σταλέν. Θὰ δημοσιεῦθῃ μόνον τὸ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ρέμβη.

Η ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ
BINE TO ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

Τὸ καλλίτερον ποτόν, ἀνώτερον καὶ τῆς Βενεδικτινῆς ἀκόμην, εἶνε ἡ

FEUILLANTINE

τὴν ὁποῖαν εὐρίσχετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γεωργίου Ι. Κορνάρου, ὁδὸς Αἰόλου παρὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
EN ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—881.